

РЕШЕНИЕ

№ 5356

гр. София, 05.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 22.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора ДИМИТРОВА, като разгледа дело номер **7677** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203-207 от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на М. Б. А. срещу Столична община. Претендират се вреди в размер на 18 000 евро (представляващ частичен иск от целия размер на иска от 20 000 евро) в резултат от неиздаването в дължимия срок на разрешение за ползване на недвижим имот, собственост на ищцата, с което е препятствано подписването на окончателен договор за продажба на имота. Размерът на обезщетението от забавеното издаване на акта е обоснован със заплащането в двоен размер на капарото за сключване на сделката. Предявени са и искания за присъждане на лихва за забава върху сумата на обезщетението, считано от 19.10.2005 г. до датата на завеждане на исковата молба, както и на законната лихва от този момент до окончателното изплащане на сумата.

Ответникът Столична община не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по исковата молба.

Прокурорът дава заключение за недопустимост на иска и евентуално – за неговата неоснователност поради липсата на причинно-следствена връзка между бездействието и вредите.

От фактическа страна.

По силата на договор за дарение ищцата е станала собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], представляващ офиси, разположени на петия етаж в северното крило на сградата, с обща площ от 141,61 кв.м. и състоящ се от

седем отделни помещения, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и от мястото, съставляващо поземлен имот пл. № 6, с описаните в нот. акт № 45, т. I, рег. № 2172, нот. дело № 41/2005 г. граници. На 07.07.2005 г. А. е сключила предварителен договор за покупко-продажба на посочения имот, като се е задължила да сключи окончателен договор в срок от 3 месеца. В чл. 6 от предварителния договор е предвидено задължение за представяне на купувачите, преди оформяне на сделката, на всички документи, установяващи правото на собственост, както и свързаните с правото на ползване на имота. Уговорено е задължението на ищцата при неизпълнение на договора да плати даденото от купувачите капаро в размер на 10 000 евро в двоен размер – чл. 8 от договора.

На 09.09.2005 г. А. е поискала от гл. архитект на район „Т.“ – СО издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на имота като строеж от четвърта категория. Административният орган не се е произнесъл в дължимия 7-дневен срок. Удостоверението е издадено на 07.10.2005 г. На уговорената с купувачите дата за сключване на окончателен договор – 06.10.2005 г., нотариусът е съставил констативен протокол, удостоверяващ факта, че не е сключена сделка поради непредставянето от ищцата на необходимите документи, като на 19.10.2005 г. на купувачите е платена сумата от 20 000 евро, за което е изготвен нарочен констативен протокол.

През 2006 г. ищцата е предявила пред Софийския районен съд частичен иск срещу СО с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДВПГ за сумата от 2 000 евро като обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на незаконни действия и бездействия от страна на служители на СО при изпълнение на административна дейност – неиздаване на УВЕ на строежа в предвидения от закона срок. Съдебното производство е приключило окончателно с решение от 28.06.2010 г. по гр. дело № 10156/2009 г. по описа на Софийския градски съд, оставящо в сила решение от 08.12.2006 г. на СРС по гр. дело № 4026/2006 г., с което частичният иск е уважен. Решението на СГС е съобщено на ответника на 03.09.2010 г., като в гражданското дело, приобщено към настоящото, не са налице данни съдебният акт да е бил обжалван по реда на касационния контрол.

Съдебно-счетоводната експертиза е дала заключение за размера на главницата и мораторната лихва, които, преизчислени в лева, възлизат съответно на 35 204,94 лв. и 22 914,33 лв.

От правна страна.

По допустимостта на иска се е произнесъл Върховният административен съд с Определение № 10136/11.07.2012 г. по адм. дело № 8670/2012 г. Разгледан по същество, искът е и основателен.

Съществуването на правото на обезщетение за вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на администрацията се преценява според материалния закон, действал към момента на настъпването на вредоносния резултат. По отношение на фактическия състав, пораждащ отговорността на общината за неиздаването в срок на позитивен административен акт, се е произнесъл гражданският съд с влязло в сила решение. Т.е. по основанията на иска – наличието на незаконосъобразно действие и/или бездействие на длъжностни лица от общинската администрация, имуществена вреда и причинна връзка между тях е формирана сила на пресъдено нещо, която, по аргумент от чл. 297 от ГПК, следва да бъде зачетена и от административния съд. Противното би означавало да се допусне възможността за постановяване на противоречащи си

съдебни решения по правото на обезщетение по ЗОДОВ, въпреки идентичността между страните по спора и юридическите факти, при които субективното право е вече съдебно признато.

Изясняването на въпроса за основанията на исковата претенция ограничава предмета на доказването в настоящото производство до установяването на нейния размер. Неоспореният от ответника факт на плащането от А. на двойния размер на капарото в полза на насрещните страни по предварителния договор за продажба на имота (чл. 93, ал. 2 от ЗЗД), извършено поради неизпълнението му в уговорения срок и намиращо се в причинна връзка със забавеното издаване на удостоверение за въвеждане на строежа в експлоатация, е удостоверен в констативния протокол на нотариуса от 19.10.2005 г. Протоколът обективира плащане на обща сума в размер на 20 000 евро.

Тъй като частичният иск на ищцата е уважен за предявения размер от 2 000 евро, подлежащото на присъждане обезщетение по настоящото дело възлиза на изчислената от вещото лице левова равностойност на 18 000 евро, представляващи заявената с исковата молба разлика между стойността на действително претърпяната имуществена вреда и присъдената от гражданския съд сума по частичния иск. Основателността на иска обуславя и уважаването на акцесорните претенции за мораторна лихва от 19.10.2005 г. до датата на предявяване на исковата молба, както и за законната лихва от този момент до окончателното изплащане на сумата.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ е дължимо възстановяване на платените от ищцата разноски в съдебното производство общо в размер на 2875 лв. за държавни такси, възнаграждение на вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Б. А., на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 35 204,94 лв. (тридесет и пет хиляди двеста и четири лева и деветдесет и четири стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди в резултат от незаконни действия и бездействия на длъжностни лица от общинската администрация по повод на издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж, ведно с лихвата за забава в размер на 22 914,33 лв. (двадесет и две хиляди деветстотин и четиринадесет лева и тридесет и три стотинки) за периода от 19.10.2005 г. до датата на предявяване на исковата молба – 18.10.2010 г., както и законната лихва от 18.10.2010 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Б. А. сумата от 2875 (две хиляди осемстотин седемдесет и пет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

